

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA UNVIGINTI

Evangelium Joh 4: 43–54, III Årg Högm Matt 9: 27–31. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

DEN FRÄLSANDE TRON/ TRONS FÄSTE

Trons fäste och Den frälsande tron är dagens ämne. I evangelietexten läser vi om en man som funnit detta, en frälsande tro på Kristus Jesus, en tro som vilade på säker grund, trygg i ordet från Jesu mun. Den kunglige tjänstemannen frågade inte efter tecken och under – han trodde det nakna Ordet, trodde trots prövningar, och blev bönhörd. Hur totalt annorlunda är inte förhållandena i dagens predikotest!

Fariséerna och sadducéerna sökte sig också till Jesus så som kungens tjänare gjorde, men av helt andra skäl. Det var inga nödställda, hjälplösa stackare som kom för att hos Jesus hjälpas ur sin nöd – nej, dessa kom för att snärja Jesus. Fariséerna och sadducéerna brukade just inte annars umgås, tvärtom var de i vanliga fall de argaste antagonister. Fariséerna representerade den benhårda laglydnadens väg, där inte minst de äldstes stadgar aktades högt, medan sadducéerna förkastade dem. Mest kända var sadducéerna som förnekare av de dödas uppståndelse.

Annars var de också i övrigt moderna människor, politiska pragmatiker, öppna för sin tids kulturströmningar, världsvisa, tvivlare.

Men nu hade de två grupperna, som vanligtvis inte ville ha något med varandra att skaffa, förenats runt ett gemensamt problem: Jesus från Nasaret som folket kallade en profet och viskade om att han var Messias. Inte för ett ögonblick trodde de att han var den han utgav sig för att vara. Nu skulle de avslöja honom som en bedragare, och begärde därför att han skulle visa dem ett tecken från himlen.

Därmed visade de att de inte hade förstått någonting.

Jesus vet vad som rör sig i deras tankar och hjärtan: *”Ett ont och trolöst släkte begär ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jonas tecken.”* Och han lämnade dem och gick sin väg, läser vi.

De ville se tecken, men de begrep ingenting av vad de såg. Gällde det väder och vind kunde de förstå och tyda tecknen på himlen, vad det skulle bli för väder. Men i andliga ting var de utan förstånd. Tidernas tecken kunde de i sin blindhet inte tyda.

Tidernas tecken – nog fanns sådana i rikt mått, tecken som tydligt vittnade vilken tid som nu hade kommit, som vittnade om vem Jesus var. Det var klart förutsagt och beskrivet i GT vad som skulle ske vid Messias inträde i världen.

1 Mos 49:10: ”Spiran skall inte vika från Juda, inte härskarstaven från hans fötter, förrän han som den tillhör (Messias) kommer...”

Dan. 9:24: ”Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste.”

TIDERNAS TECKEN

Den gamla tiden var på väg mot sitt slut. Hade det gamla förbundet varit utan brist skulle det inte ha behövts något nytt, säger hebréerbrevets författare. I det gamla fanns yttre föreskrifter fram till tiden för en bättre ordning. Det levitiska prästämbetet kunde inte skänka fullkomning, utan en som var präst till evig tid måste träda fram, en som var helig, oskyldig, obefläkad, skild från syndare och upphöjd över himlarna. De många offren som bars fram i helgedomen, kunde inte heller skänka fullkomning, utan fick ständigt upprepas till en påminnelse om synder – intill tiden för en bättre ordning – när han kom som själv var offerlammet, som offrade sig själv och med försoningsblodet gick in i det allraheligaste, inte i ett tabernakel som var gjort med händer – utan i själva himmelen. Så upphäver han det första för att fastställa det andra, läser vi i Hebréerbrevet.

Det förra är föråldrat och på väg att försvinna och i dess ställe träder ett nytt förbund, om vilket Herren förklarar:

"Detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger Herren: Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen och skriva dem i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Ingen skall längre behöva undervisa sin landsman, ingen sin broder och säga: Lär känna Herren. Ty alla skall känna mig, från den minste bland dem till den störste. Jag skall i nåd förlåta dem deras missgärningar, och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg." Hebr. 8:10-12.

"Den tid kommer, ja, den är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha", säger Jesus i Joh. 4:23.

Det var detta som nu bröt in i och med Jesu ankomst till världen. Tidernas tecken visade detta, om man nu hade andliga ögon till att se. Men – *"den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet – han som är Guds avbild"*. 2 Kor.4:4

Ett ont och trolöst släkte begär ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jonas tecken."

Det var inte första gången Jesus mötte den frågan: *Sedan sade några skrifflärda och fariseer till honom: "Mästare, vi vill se dig göra ett tecken." Han svarade dem: "Ett ont och trolöst släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken. Ty liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Män från Nineve skall vid domen träda upp mot detta släkte och bli det till dom, eftersom de omvände sig vid Jonas predikan. Och se, här är mer än Jona. Drottningen av Söderlandet skall vid domen träda upp mot detta släkte och bli det till dom. Ty hon kom från jordens yttersta gränser för att lyssna till Salomos vishet. Och se, här är mer än Salomo.* (Matt. 12:38-42).

Att vara föremål för många nådesbevisningar medför ett ökat ansvar. Av den som har fått mycket skall mycket utkrävas. På domens dag skall drottningen av Saba och folket i Nineve träda upp som vittnen emot det släkte som hade Jesus i sin mitt, som så rikligt fick höra hans undervisning och se han gärningar. Folket i Nineve omvände sig vid en främlings predikan. En dag stod han där och predikade domen över deras ogudaktiga liv – och det blev säck och aska för hela Nineve, det blev botgöring, syndabekännelse i ord och handling. Det blev omvändelse. Och se, här är mer än Jona, säger Jesus.

Drottningen av Saba – blotta ryktet om Salomo, hans vishet och vad han gjort för sin Gud fick henne att resa från "jordens ändar" för att lyssna och se – och se, här är mer än Salomo!

Men i dag gäller det oss som samlats här till gudstjänst: *Ett ont och trolöst släkte begär ett tecken...*

En kristendom som vill ha tecken finns det gott om i våra dagar. Att hålla sig till det enkla, nakna Ordet anses alldeles för fattigt. Man måste hitta på något som kan dra folk. Det måste hända lite, något som väcker uppseende.

Ett ont och trolöst släkte begär ett tecken... Varför är det något ont, om man begär tecken? Varför är man då trolös? Det är i detta den från Gud bortvända, onda och fientliga naturen avslöjas. Den naturen vill inte tro utan att se – utan den vill se utan att behöva tro. Inga tecken i världen kan övertyga en sådan, omvända en sådan människa. "Jo, men om någon uppstår från de döda", säger den rike mannen där han ligger i pinan, så skall hans bröder säkert komma till tro, tänker han.

Men Abraham hänvisar till Moses och profeterna – till tron på Ordet, så som fadern till den sjuke sonen trodde Jesu ord.

Ett trolöst släkte - egentligen horiskt. Det ligger otrohet bakom farandet efter tecken. Hjärtat älskar inte Herren och hans ord, utan far omkring efter annat.

Men så är det väl inte med oss? Vår tro är väl en frälsande tro, en tro som har sitt fäste i Ordet, som inte frågar efter några särskilda tecken? Eller kan det vara så att både du och jag gärna ville ha något annat och mera än just bara Ordet? Inte sån där upplevelsekristendom som vilar på känslor och saliga erfarenheter, nej då – men...

- Jag vet att Jesus har gjort allt, tänker du, att man får vara hans av bara nåd och tro på honom som min Frälsare – men sen är det jag som är problemet. Om jag bara vore annorlunda, mera angelägen... Om jag kunde vara en bättre kristen, mera andlig, en frimodigare bekännare, vara ett salt och ett ljus i världen... Om jag inte vore så världslig... Om jag kunde tro mera och bättre...

Då skulle det vara annorlunda... Märker du var smittan sitter i de där invändningarna och önskningarna? Om JAG... Guds ord och löften är väl en sak, men JAG... Vakta dig för den smittan. Det är egenrättfärdighetens smitta, och den är svårutrotad. Den sitter där djupt i vår natur och vill alltid ta den plats som Jesus ensam skall ha. Hur mycket lättare vore det inte att tro, om jag bara fann något hos mig själv att förtrösta på – så talar det gamla adamssinnet, som aldrig kan lära sig vila på nåd, bara nåd.

Eller, när känslan får vara med – hur mycket lättare är det inte då att tro, att lita på Guds ord och löften, att tro honom om gott, att han förlåter, hjälper, helar...

Men när det är mörkt, tungt, stängt, när trångmål och prövningar anmäler sig, när olycka och sjukdom drabbar – hur är det då med tron och tillförsikten? Då instämmer man gärna med det betryckta Israel:

"Min väg är dold för Herren, Gud bryr sig inte om min rätt." Jes. 40:27.

"Herren har övergivit mig, Herren har glömt mig." Jes. 49:14

Men sådant är tvivel och otro. Det är detsamma som att förklara att Herren inte riktigt är att lita på – och sådan ondska har sitt ursprung i samma källa som frågandet efter tecken och under för att kunna tro på Jesus. Det är en smitta som åt sig fast i vårt sinne i och med syndafallet, och som tog sig in genom ormens ifrågasättande: *Skulle då Gud ha sagt...?* Och den är som ett livsfarligt virus, resistent emot alla mänskliga antibiotika, och som obönhörligen leder till en evig död i förtappelse och pina.

Det enda botemedlet mot denna dödliga sjukdom heter Jesus. Och den som inte tror på det botemedlet går obönhörligen förlorad.

Ett ont och trolöst släkte begär tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jonas tecken, säger Jesus.

Här ligger ett helt evangelium innefattat:

1. Gud ser inte till personen. Jona själv, denne trotsige, bråkige, bångstyrige och ovillige, ville Herren använda som sitt redskap. Gud fick ödmjuka honom så att han slutade fly undan och kapitulerade för Herren till att följa hans vilja.
2. Jona trädde oanmäld upp i den stora staden Nineve med en mycket kort predikan, men den bar frukt i bättring och omvändelse från den högst uppsatte till den lägste.
3. Jonas tecken är ett tecken som vittnar om Kristus själv. Jesu död och uppståndelse är förebildade i händelserna med Jona. Så som Jona kastades i havet och den rytande stormen stillades – så sänktes Jesus i Guds vredes hav och stillade vreden mot oss syndare. Så som Jona genom sitt offer räddade sjömännen på det sjunkande skeppet till livet, så har Jesus genom sitt offer räddat oss från en evig fördömelse till ett evigt liv.

Så som Jona var begraven i den stora fiskens inre, så vilade Jesus i gravens sköte.

Och så som Jona kastade upp på land och återkom till livet, så har Jesus segrande gått ur graven, sprängt dödens portar och fört liv och oförgånglighet fram i ljuset. Där har vi det Jona tecken vi har fått - till tro och till salighet.

"Mästare, vi vill se dig göra ett tecken." Han svarade dem: Ett ont och trolöst släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken.

Kallelsen till omvändelse och frälsning, budskapet om Jesu död och uppståndelse – det är innehållet i Jonas tecken. Vill man inte tro på detta, får inte Guds helige Ande övertyga om detta, hjälper inget annat heller. Folket i Nineve trodde på Gud och omvände sig/blev omvända. Och att det var en saliggörande tro, vet vi av Jesu egna ord om att män från Nineve skall träda fram i domen till en dom över dem som hade Jesus och hans ord mitt ibland sig, men ändå inte trodde.

Och enbart ryktet om Salomo och hans vishet förmådde drottningen av Söderlandet att fara från jordens yttersta gränser för att få lyssna till Salomos visdom. Hur mycket mer var då inte Han, som judarna nu hade mitt ibland sig!

TIDERNAS TECKEN

Lärjungarna frågade en gång Jesus: "Vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?" Jesus svarade dem: "Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de skall leda många vilse." (Matt 24) Det skall bli krig och uppror, hungersnöd, naturkatastrofer...

Har du förstått tecknen? Kan du tyda tidernas tecken? Krig, terrorism, jordbävningar, översvämningar, farsoter, pandemier... Tecknen finns där – det är födslovändorna Jesus talar om, som skall föregå hans ankomst. Han är snart tillbaka, till dom och till frälsning. Är du beredd, redo att möta honom när han kommer på skyarna? Är du det, så blir den dagen för dig en ofattbar salighetens dag, men går du in i evigheten utan att i honom äga trons fäste, så tar allt en ända med förskräckelse.

Nu är det nådatid! Nu framställes för dig Jona tecken – Jesus, Frälsaren, som sänktes i Guds vredes hav för oss och stillade den storm som kastat oss alla till den eviga döden, som uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna, som ett insegel på att alla fördömvärdare syndare nu i honom äger en fullkomlig rättfärdighet och genom honom har tillträde till liv och salighet och all himlens härlighet.

Och så kallas du idag till trons fäste, till den frälsande tron på Jesus! Amen.